

Sygn. akt IV U 1054/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Górczyńska-Bebłot

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2018 roku w C.

sprawy E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 25 lipca 2018 roku Nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1054/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lipca 2018 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. przeliczył wysokość przysługującej E. P. emerytury, poczynając od dnia 1 lipca 2018 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek w ten sposób, że emeryturę ustaloną w kwocie 5.203,64 zł zwiększył o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia tego wniosku, tj. w dniu 4 lipca 2018 roku. Ustalona w powyższy sposób wysokość emerytury ubezpieczonego wyniosła 5.224,95 zł.

Jednocześnie organ rentowy poinformował uprawnionego, że wyliczona w powyższy sposób emerytura jest świadczeniem mniej korzystnym od dotychczas przez niego pobieranego, w związku z czym pozostanie zawieszona.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł E. P., domagając się jej zmiany poprzez ponowne obliczenie przez organ rentowy wysokości jego świadczenia w trybie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej, w oparciu o przepisy art. 25 i 25a oraz 26 ust. 1-6 tej ustawy, tj. poprzez dokonanie waloryzacji kapitału początkowego oraz składek zewidencjonowanych na koncie na dzień 1 lipca 2018 roku oraz podzielnie tak obliczonej podstawy wyliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia; porównanie wyliczonej w powyższy sposób emerytury z wysokością emerytury wyliczonej w trybie art. 27 zgodnie z art. 53 ust. 1-5 ustawy emerytalnej oraz wybór korzystniejszego dla niego wariantu emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

E. P. urodził się w dniu (...). Decyzją z dnia 11 czerwca 2008 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury na podstawie przepisu art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zawieszając jednocześnie wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez uprawnionego zatrudnienia. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie-dochód-przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj.

z okresu od stycznia 1989 roku do grudnia 1998 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalając na 623,53% i ograniczając go do 250%. Z dniem 1 czerwca 2008 roku organ rentowy podjął wypłatę powyższego świadczenia na rzecz ubezpieczonego. Po rozpoczęciu pobierania emerytury odwołujący kontynuował pracę zawodową i regularnie składał kolejne wnioski o przeliczenie wysokości świadczenia, które organ rentowy realizował stosownymi decyzjami.

W dniu 24 kwietnia 2013 roku E. P. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, po rozpoznaniu którego organ rentowy decyzją z dnia 30 kwietnia 2013 roku, nr (...) przyznał wnioskodawcy prawo do żądanego świadczenia, poczynając od dnia 18 kwietnia 2013 roku. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto dotychczasową podstawę jej wymiaru, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalając na 623,53% i ograniczając go do 250%.

W dniu 10 lipca 2013 roku odwołujący wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury według nowych zasad, tj. poprzez wyliczenie dla niego kapitału początkowego. Decyzją z dnia 17 lipca 2013 roku, nr (...) organ rentowy odmówił wnioskodawcy żądanego przeliczenia wysokości świadczenia i stwierdził, że decyzja przyznająca emeryturę z dnia 30 kwietnia 2013 roku jest wydana zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Od powyższej decyzji E. P. odwołał się do Sądu Okręgowego w Częstochowie, który wyrokiem z dnia 3 października 2014 roku, IV U 1713/13 zmienił zaskarżoną decyzję i zobowiązał organ rentowy do przeliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego w trybie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wykonując powyższy wyrok organ rentowy decyzją z dnia 27 listopada 2014 roku, nr (...) ustalił odwołującemu wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku, a następnie decyzją z dnia 28 listopada 2014 roku, nr (...) przyznał mu prawo do emerytury, poczynając od dnia 1 lipca 2013 roku. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynoszącą 94.781,82 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą 932.223,11 zł oraz średnie dalsze trwanie życia wynoszące 210,1 miesiąca. Ustalona w powyższy sposób emerytura ubezpieczonego wyniosła 4.888,17 zł, a po waloryzacji od dnia 1 marca 2014 roku 4.966,38 zł.

W treści decyzji organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że wyliczone nią świadczenie jest korzystniejsze od dotychczas wypłacanej emerytury, w związku z czym od dnia 1 grudnia 2014 roku będzie ono wypłacane w miejsce dotychczasowego świadczenia.

W dniu 26 maja 2015 roku E. P. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego, po rozpoznaniu którego organ rentowy decyzjami z dnia 26 czerwca 2015 roku, nr (...) i z dnia 26 czerwca 2017 roku, nr (...) odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego i wysokości emerytury.

W dniach 1 i 6 lipca 2015 roku ubezpieczony złożył kolejne wnioski

o przeliczenie emerytury, po rozpoznaniu których organ rentowy decyzją z dnia 28 lipca 2015 roku, nr (...) odmówił ponownego przeliczenia wysokości emerytury.

Od powyższej E. P. wniósł odwołanie, na skutek którego organ rentowy we własnym zakresie zweryfikował prawidłowość zaskarżonej decyzji i decyzją z dnia 9 września 2015 roku, nr (...) przeliczył wysokość emerytury ubezpieczonego, poczynając od dnia 1 maja 2015 roku, tj. od dnia wejścia w życie ustawy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalając na 401,13% i ograniczając go do 250%. Obliczona z zastosowaniem tego wskaźnika wysokość podstawy wymiaru świadczenia wyniosła 8.270,83 zł, a wysokość emerytury 5.577,02 zł.

Dodatkowo organ rentowy poinformował odwołującego, że niniejszą decyzją przeliczył wysokość świadczenia w związku z wejściem w życie w dniu 1 maja 2015 roku przepisów ustawy z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz że tego rodzaju przeliczenie, zgodnie z art. 110a ustawy emerytalnej, przysługuje tylko jeden raz.

Po rozpoczęciu pobierania emerytury odwołujący kontynuował pracę zawodową i regularnie składał kolejne wnioski o przeliczenie wysokości świadczenia, które organ rentowy realizował stosownymi decyzjami.

W dniu 4 lipca 2018 roku E. P. złożył kolejny wniosek przeliczenie świadczenia emerytalnego z tytułu zwiększonego okresu zatrudnienia oraz dodatkowo o wyliczenie i sprawdzenie, czy jego emerytura wyliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej jest wyższa od obecnie pobieranej wyliczonej na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję z dnia 25 lipca 2018 roku.

(v. akta rentowe)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1270 ze zm.), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, z waloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W myśl art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie z art. 55 ustawy emerytalnej, ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku

emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 roku, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Nadto zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej, emerytura wynosi

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
  - 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
  - 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych
- z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy (ust. 2).

Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury (ust. 3).

Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (ust. 4).

W niniejszej sprawie niesporne jest, że E. P. od 2008 roku jest uprawniony do emerytury, której wysokość została obliczona na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej. Podobnie niesporne jest, że od dnia 1 lipca 2013 roku ubezpieczony jest uprawniony do emerytury, której wysokość została obliczona na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej. Należy przy tym podkreślić, że sam li tylko fakt, że od dnia 1 maja 2015 roku ubezpieczonemu wypłacana była emerytura obliczona na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, a świadczenie emerytalne obliczone na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej pozostawało w tym okresie zawieszona, nie miał żadnego wpływu na byt tego świadczenia jako takiego. W konsekwencji w chwili obecnej brak jest podstaw do ustalenia odwołującemu emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej na nowo, a możliwe jest jedynie przeliczenie wysokości tego świadczenia w oparciu o przepis art. 108 ust. 1 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

Emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5 (ust. 2).

Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych (ust. 3).

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury (ust. 4).

Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości (ust. 5).

W ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, że przywołany powyżej przepis art. 108 ustawy emerytalnej dotyczy nie tylko emerytur przyznanych na podstawie art. 24 i ust. 24a ustawy emerytalnej, ale – zgodnie z jego literalną

treścią – wszystkich emerytur **obliczonych** według zasad określonych w art.26, a więc również przysługującej odwołującemu emerytury, której wysokość została obliczona na podstawie przepisów art. 26 w zw. z art. 55 ustawy emerytalnej.

W konsekwencji zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 25 lipca 2018 roku należy uznać za prawidłową, a odwołanie ubezpieczonego za bezzasadne i jako takie podlegające oddaleniu na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści niniejszego uzasadnienia.